

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۳۱۷

دانشگاه بیرجند
دانشکده علوم

پایان نامه کارشناسی ارشد فیزیک هسته‌ای

انتخاب غلاف مناسب چشمه Am-Be در سیستم PGNA

اساتید راهنما

دکتر محمد مهدی فیروز آبادی
دکتر سید هاشم میری حکیم آباد

نگارش

تکتم کریم زاده

۱۳۸۸/۰۶/۲۷

اطلاعات مدارک علمی بران
تعمیرات پارک

شهریور ۸۸

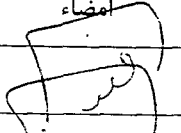
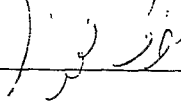
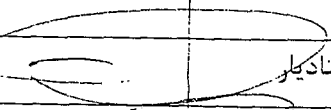
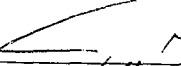
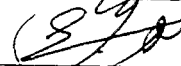
۱۳۰۱۰۷

با تاییدات خداوند متعال جلسه دفاع از پایان نامه تحصیلی کارشناسی ارشد خانم تکتیم کریم زاده به شماره دانشجویی ۸۵۲۳۱۰۴۰۴۵ رشته: فیزیک گرایش: هسته ای دانشکده: علوم

تحت عنوان: انتخاب غلاف مناسب چشمه Am-Be در سیستم PGNA

به ارزش: ۶ واحد در ساعت: ۸ روز: سه شنبه مورخ: ۸۸/۶/۳۱

با حضور اعضای محترم جلسه دفاع و نماینده تحصیلات تکمیلی به شرح ذیل تشکیل گردید:

سمت	نام و نام خانوادگی	رتبه علمی	امضاء
استاد راهنمای اول	آقای دکتر محمد مهدی فیروزآبادی	استادیار	
استاد راهنمای دوم	آقای دکتر سید هاشم میری حکیم آباد	استادیار	
استاد مشاور اول			
استاد مشاور دوم			
داور اول	آقای دکتر حسین فراشباشی	استادیار	
داور دوم	آقای دکتر محمود سخایی	استادیار	
نماینده تحصیلات تکمیلی	آقای دکتر هادی عربی	دانشیار	

نتیجه ارزیابی دفاع که منوط به ارائه اصلاحات پیشنهادی توسط هیئت داوران حداکثر ظرف مدت یکماه پس از تاریخ دفاع می باشد، به شرح زیر مورد تایید قرار گرفت:

قبول (با درجه عالی و امتیاز: ۱۹) دفاع مجدد غیر قابل قبول

۱- عالی (۱۹-۲۰) ۲- بسیار خوب (۱۸-۱۸.۹۹) ۳- خوب (۱۷-۱۷.۹۹) ۴- قابل قبول (۱۵-۱۵.۹۹) ۱۴-

(بدیهی است عواقب آموزشی ناشی از عدم ارائه به موقع اصلاحات مزبور به عهده دانشجو می باشد)

کلیه مزایا اعم از چاپ، تکثیر، نسخه برداری،
ترجمه، اقتباس و ... از پایان نامه کارشناسی
ارشد برای دانشگاه بیرجند محفوظ می باشد.
نقل مطالب با ذکر منبع بلامانع است.

تقدیم به پدر و مادر و همسر

اول دفتر به نام ایزد منان تشکر و قدردانی

پروردگار را می‌ستایم که پیدایش این پژوهش را میسر گرداند. بی‌گمان، ستایش او از توان بشر بیرون و ذات او از آن بی‌نیاز است.

بدیهی است بدون راهنمایی اساتید راهنما قدم گذاشتن در این راه بسیار سخت و طاقت‌فرسا بود. لذا بر خود لازم می‌دانم از اساتید عالیقدر آقای دکتر هاشم میری و آقای دکتر محمد مهدی فیروزآبادی که قبول زحمت نمودند و راهنمایی این پایان‌نامه را بر عهده گرفتند کمال تشکر و امتنان را دارم.

از اساتید مدعو آقایان دکتر سخایی و دکتر فراشباشی از دانشگاه بیرجند که قبول زحمت نموده و داوری این پایان‌نامه را بر عهده گرفتند سپاسگزارم.

در ادامه از سرکار خانم لاله رفعت ، خانم عصمت‌مدار، خانم نخعی و دیگر عزیزانی که در پیشبرد اهداف این پایان‌نامه مرا یاری نمودند تشکر می‌کنم.

در نهایت لازم است از همسر خود که با تحمل تمام مشکلات مرا در این راه یاری دادند تشکر کنم.

چکیده

گامای گسیل شده از چشمه‌های نوترون یکی از عوامل اصلی پدیدآورنده گاما‌های زمینه است. روش PGNAA یک روش هسته‌ای است و بر مبنای فعالسازی عناصر با نوترون می‌باشد که گامای آنی گسیل شده را آشکارسازی می‌کند و این گاما، مشخصه اصلی عنصر خاصی می‌باشد. در این پروژه تلاش برای مهارگامای چشمه می‌باشد. به منظور کاهش شار گامای زمینه باید از حفاظی مناسب برای چشمه Am-Be استفاده کرد. برای این منظور با توجه به سطح مقطع نوترون با عناصر متفاوت و بررسی رفتار آن می‌توان پوشش مناسب چشمه را برای هدف خاص ایجاد کرد.

در این پژوهش، با استفاده از کد محاسباتی MCNP اثر نوع حفاظ و نوع ضخامت برای افزایش شار نوترون حرارتی و کاهش شار گامای زمینه ناشی از چشمه Am-Be شبیه‌سازی شده است. علاوه بر این شار نوترون‌های خروجی از حفاظ‌های مختلف با ضخامت‌های مختلف مورد مطالعه قرار گرفته است. در خاتمه پیشنهادهایی جهت انتخاب نوع و ضخامت حفاظ، هنگام استفاده از چشمه ارائه شده است.

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

فصل اول

برهم‌کنش نوترون و گاما با ماده

- ۱-۱ برهم‌کنش نوترون با ماده و سطح مقطع‌ها ۱
- ۱-۱-۱ سطح مقطع‌های نوترون ۱
- ۱-۱-۲ انواع برهم‌کنش‌های نوترون ۳
- ۲-۱ پراکندگی کشسان و کاهش انرژی نوترون ۴
- ۳-۱ پراکندگی ناکشسان ۷
- ۴-۱ جذب نوترون ۸
- ۵-۱ آشکارسازی گاما ۹
- ۱-۵-۱ اثر فتوالکتریک ۹
- ۲-۵-۱ پراکندگی کامپتون ۱۰
- ۳-۵-۱ تولید زوج ۱۱

فصل دوم

توصیف چشمه Am-Be و ضرورت طراحی حفاظ

- ۲-۱ چشمه‌های نوترون و نقش آنها در تولید گاماهاى زمينه ۱۲
- ۲-۱-۱ چشمه‌های نوترون متداول در استفاده از روش PGNAA ۱۲
- ۲-۱-۲ چشمه Am-Be ۱۳
- ۲-۱-۳ چشمه کالیفرنیم (^{252}CF) ۱۵
- ۲-۲ اصول حفاظ سازی ۱۷
- ۲-۲-۱ تعیین حفاظ چشمه ۱۸

فصل سوم

آشنایی با کد محاسباتی MCNP

- ۳-۱ شبیه‌سازی با استفاده از تولید اعداد تصادفی به روش مونت کارلو ۲۰
- ۳-۲ آشنایی با کد رایانه‌ای MCNP ۲۲
- ۳-۳ معرفی کتابخانه سطح مقطع‌ها در کد MCNP ۲۳
- ۳-۴ آشنایی با فایل ورودی MCNP ۲۴
- ۳-۴-۱ فایل ورودی کد MCNP ۲۴
- ۳-۴-۲ تعریف هندسه مساله ۲۴
- ۳-۴-۳ تعریف چشمه ۲۵
- ۳-۴-۴ تعریف مدل حل مساله ۲۵
- ۳-۴-۵ تعریف کارت اهمیت ۲۵
- ۳-۴-۶ تعریف خواسته‌ها و خروجی‌های مساله (تالی‌ها) ۲۵
- ۳-۴-۷ تعریف نوع مواد داخل سلول‌ها ۲۶
- ۳-۴-۸ شرط پایان ۳۰
- ۳-۵ برآورد خطاهای مونت کارلو ۳۰
- ۳-۶ روش‌های کاهش واریانس ۳۲

فصل چهارم

بررسی اثر ضخامت و نوع حفاظ

۳۵	۱-۴ استفاده از کد محاسباتی MCNP در پژوهش حاضر
۳۶	۱-۱-۴ شبیه‌سازی چشمه Am-Be
۳۶	۲-۱-۴ شبیه‌سازی حفاظ
۳۸	۳-۱-۴ خروجی کد MCNP
۳۸	۲-۴ بررسی اهداف پروژه
۳۹	۳-۴ طیف انرژی شار نوترونهاي خارج شده از حفاظ‌های مختلف
۴۳	۴-۴ شارگاماهاي خروجی از حفاظ‌های مختلف
۴۹	۵-۴ طراحی نهایی سامانه
۵۴	۶-۴ نتیجه‌گیری
۵۵	منابع

فهرست شکل‌ها

صفحه	عنوان
۳	شکل ۱-۱
۴	شکل ۱-۲
۶	شکل ۱-۳
۷	شکل ۱-۴
۸	شکل ۱-۵
۱۱	شکل ۱-۶
۱۱	شکل ۱-۷
۱۴	شکل ۱-۲
۱۵	شکل ۲-۲
۱۶	شکل ۳-۲
۲۲	شکل ۱-۳
۳۷	شکل ۱-۴
۳۷	شکل ۲-۴
۴۱	شکل ۳-۴
۴۲	شکل ۴-۴
۴۳	شکل ۵-۴
۴۴	شکل ۶-۴
۴۶	شکل ۷-۴
۴۶	شکل ۸-۴
۴۷	شکل ۹-۴
۴۸	شکل ۱۰-۴
۴۹	شکل ۱۱-۴
۵۱	شکل ۱۲-۴
۵۲	شکل ۱۳-۴
۵۲	شکل ۱۴-۴
۵۳	شکل ۱۵-۴

فهرست جدول‌ها

صفحه	عنوان
۵	جدول ۱-۱
۷	جدول ۲-۱
۱۳	جدول ۱-۲
۳۰	جدول ۱-۳
۳۲	جدول ۲-۳

فصل اول

برهم کنش نوترون و گاما

با ماده

۱-۱ برهم‌کنش‌های نوترون با ماده و سطح مقطع‌ها

نوترون و پروتون اجزا تشکیل دهنده‌ی هسته‌ها هستند. چون نوترون بی‌بار است، فقط از طریق نیروهای هسته‌ای برهم‌کنش می‌کند. وقتی نوترون به یک هسته نزدیک می‌شود، بر خلاف ذرات باردار مجبور نیست که از یک سد کولنی بگذرد. در نتیجه احتمال (سطح مقطع) برهم‌کنش‌های هسته‌ای برای نوترون بیش از ذرات باردار است.

۱-۱-۱ سطح مقطع‌های نوترون

چون هسته‌ها کوچک هستند لذا تمام نوترون‌ها به هسته هدف برخورد نمی‌کنند بلکه تعدادی از آنها به هسته‌ها برخورد می‌کنند. N^1 ، تعداد نوترون‌هایی که در واحد زمان به هسته‌ها برخورد می‌کنند، متناسب است با: ۱- شدت باریکه I ، ۲- چگالی هسته‌های هدف N ، ۳- سطحی از هدف (A) که شدت I روی آن می‌تابد و ۴- ضخامت هدف X . یعنی:

$$N^1 \propto INAX \quad 1-1$$

حال می‌توان با اضافه کردن یک ضریب ثابت، این تناسب را به تساوی تبدیل نمود.

$$N^1 \sigma INAX = \sigma IN \quad 2-1$$

که N^1 تعداد کل هسته‌ها است و ضریب ثابت، σ که دیمانسیون سطح را دارد، سطح مقطع برخورد میکروسکوپی نام دارد.

$$\frac{N^1}{N} = \sigma \cdot I \quad 3-1$$

حال اگر I را واحد فرض کنیم، σ تعداد برخوردها با یک هسته در واحد زمان است. بعبارتی σ احتمال برخورد با یک هسته است و می‌توان آن را برابر مساحتی دانست که هر هسته در مقابل نوترون‌ها از خود بروز می‌دهد و الزاماً برابر سطح واقعی هسته نیست. مقدار σ نوعاً بین 10^{-22} تا 10^{-24} سانتیمتر مربع است که با واحد بارن^۱ سنجیده می‌شود. هر بارن 10^{-24} cm^2 است.

هر برخورد نوترون می‌تواند منجر به یک برهم‌کنش خاصی شود که با نماد زیرنویس مشخص می‌شود. مثلاً پراکندگی کشسان σ_s و... سطح مقطع کل مجموع تمام سطح مقطع‌هاست. بعبارتی احتمال کل رخداد واکنشی از هر نوع برابر با حاصل جمع همه‌ی σ هاست.

$$\sigma_t = \sigma_s + \sigma_{in} + \sigma_a \quad 4-1$$

σ_t سطح مقطع کل

σ_s سطح مقطع پراکندگی کشسان

σ_{in} سطح مقطع پراکندگی غیرکشسان

σ_a سطح مقطع جذب

^۱ - barn

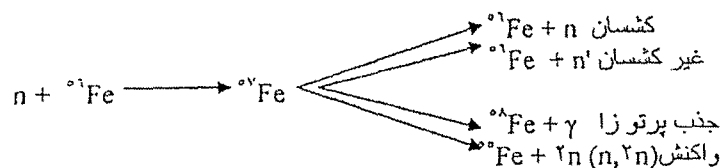
عموماً سطح مقطع تابع انرژی نوترون است در انرژی‌های پایین σ_t را می‌توان به صورت زیر در نظر گرفت [۴].

$$\sigma_t = 4\pi R^2 + \frac{C}{\sqrt{E}} \quad 5-1$$

که در آن R شعاع هسته، E انرژی نوترون و C یک مقدار ثابت است. جمله اول مربوط به سطح مقطع پراکندگی کشسان σ_s و جمله دوم سطح مقطع جذب پرتوزا یا هر واکنش انرژی‌زای دیگر است. در رابطه ۵-۱ اگر جمله اول بزرگتر از جمله دوم باشد، σ_t مقداری ثابت است. اما اگر جمله دوم بزرگتر باشد، σ_t در این ناحیه انرژی حدوداً تابع $\frac{1}{\sqrt{E}}$ یا تابع $\frac{1}{V}$ است. اگر V سرعت نوترون باشد داریم:

$$\sigma(n, \gamma) = \frac{C}{V} \quad 6-1$$

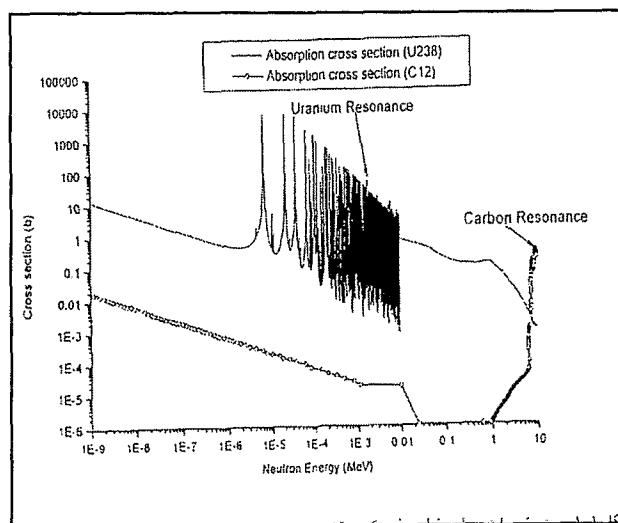
اغلب بر هم‌کنش‌های نوترونی در دو مرحله انجام می‌گیرد. اول نوترون به هسته هدف می‌چسبد و یک هسته مرکب تشکیل می‌دهد. سپس هسته هدف به طرق مختلف تجزیه می‌شود مثلاً وقتی یک نوترون 10 MeV به هسته آهن ^{56}Fe برخورد می‌کند، هسته مرکب ^{56}Fe بوجود می‌آید. این هسته ممکن است به یکی از روش‌های زیر تجزیه شود.

پراکندگی کشسان نتیجه اعمال نیرو از طرف هسته هدف به نوترون در ضمن عبور است این نوع پراکندگی را پراکندگی پتانسیلی می‌نامند و همانطوری که قبلاً گفته شد سطح مقطع آن از رابطه $\sigma_p = 4\pi R^2$ بدست می‌آید.

در ورای ناحیه سطح مقطع پراکندگی پتانسیلی، ناحیه تشدیدها قرار دارند. ناحیه تشدیدها ناحیه تشکیل هسته مرکب است. در تشکیل هسته‌های مرکب، برای انرژی‌های معینی سطح مقطع‌ها دارای بیشترین مقدار هستند. این سطح مقطع‌های بیشینه وقتی که انرژی نوترون‌های فرودی به اندازه‌ای باشد که هسته مرکب در یکی از ترازهای تحریکی قرار گیرد. (یعنی انرژی نوترون برابر انرژی یکی از ترازهای هسته باشد) احتمال ترکیب نوترون با هسته خیلی زیاد است. در انرژی‌های بالاتر تشدیدها آنقدر زیاد می‌شوند که دیگر نمی‌توان آنها را از هم جدا کرد [۱]. شکل ۱-۱ سطح مقطع جذب کربن ۱۴ و اورانیوم ۲۳۸ بر حسب تغییرات انرژی

نوترون را نشان می‌دهد [۲]. در انرژی‌های بالا نواحی تشدید برای عنصر اورانیوم کاملاً واضح است.

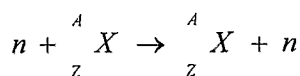
شکل ۱-۱: منحنی تغییرات سطح مقطع جذب کربن ۱۲ و اورانیوم ۲۳۸ بر حسب تغییرات انرژی [۲].

۱-۱-۲ انواع برهمکنش‌های نوترون

برهمکنش‌های نوترون با هسته را به دو بخش عمده تقسیم می‌کنیم:

الف- پراکندگی

در این نوع برهمکنش، نوترون با یک هسته برهمکنش می‌کند، اما هر دو ذره پس از واکنش دوباره ظاهر می‌شوند. یک برخورد پراکندگی را به صورت یک واکنش (n,n) یا به صورت

نشان می‌دهند. پراکندگی ممکن است کشسان یا ناکشسان باشد در پراکندگی کشسان انرژی جنبشی کل دو ذره ی برخورد کننده پایسته است. به زبان ساده‌تر، انرژی جنبشی بین دو ذره توزیع می‌شود. در پراکندگی ناکشسان، بخشی از انرژی به صورت انرژی برانگیختگی به هسته داده می‌شود. پس از برخورد هسته‌ی برانگیخته با گسیل یک یا تعداد بیشتری پرتو گاما و می‌باشد.

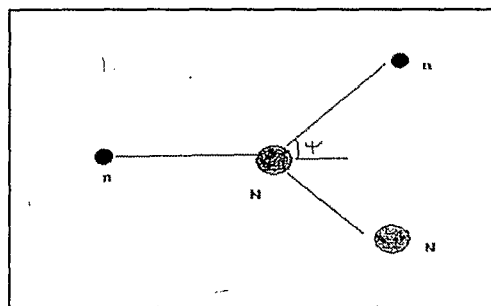
واکنش‌های پراکندگی عامل کندسازی نوترون در راکتورها هستند. انرژی میانگین نوترون‌هایی که در شکاف هسته گسیل می‌شوند ۲ MeV است. احتمال اینکه نوترون شکافت القا کند، برای نوترون‌های کند «گرمایی» با انرژی‌های جنبشی از مرتبه ۵ eV خیلی بالاتر است. نوترون‌های سریع انرژی جنبشی خود را بر اثر برخوردهای پراکندگی با هسته‌های ماده کندساز که معمولاً آب یا گرافیت است از دست می‌دهند [۳].

ب- جذب

اگر برهمکنش به صورت جذب باشد، نوترون ناپدید می‌شود، اما پس از واکنش یک یا تعداد بیشتری ذره دیگر ظاهر می‌شوند. در بخش‌های بعدی برهمکنش‌های نوترون با ماده را بیشتر توضیح خواهیم داد اما قبل از آن لازم است سطح مقطع‌های نوترون را مرور کنیم.

۲-۱ پراکندگی کشسان و کاهش انرژی نوترون

پراکندگی کشسان مهم‌ترین فرایند برای کند کردن نوترون‌ها است در این فرایند انرژی جنبشی کل پایسته می‌ماند وقتی در سیستم مختصات آزمایشگاهی نوترون با هسته‌ی در حال سکون برخورد کشسان می‌کند، هسته از محل برخورد جابجا می‌شود پس انرژی جنبشی نوترون پراکنده شده به اندازه انرژی جابجایی هسته، از انرژی نوترون اولیه کمتر می‌شود. بنابراین نوترون‌ها در اثر برخورد کشسان حتی اگر انرژی داخلی هسته تغییر هم نکند، انرژی از دست می‌دهند. کاهش انرژی نوترون در برخورد کشسان را در سیستم آزمایشگاهی با استفاده از قوانین بقای انرژی و اندازه حرکت می‌توان بدست آورد.

شکل ۲-۱: پراکندگی کشسان در سیستم آزمایشگاهی

اگر E و E' به ترتیب انرژی نوترون قبل و بعد از برخورد باشد، انرژی نوترون پراکنده شده در سیستم آزمایشگاهی به صورت معادله ۷-۱ می‌باشد.

$$E' = \frac{E}{(A+1)^2} \left[\cos \psi + \sqrt{A^2 - \sin^2 \psi} \right]^2 \quad 7-1$$

از معادله ۷-۱ می‌توان استنباط کرد:

الف- اگر برخورد مماسی باشد یعنی $\psi = 0$ باشد، $E = E'$ می‌شود

ب- اگر برخورد شاخ به شاخ باشد یعنی $\psi = \pi$ باشد، در این حالت حداقل انرژی که نوترون با خودش حمل می‌کند برابر می‌شود با:

$$E'_{Min} = \left(\frac{A-1}{A+1} \right)^2 E \quad 8-1$$

$$E'_{Min} = \alpha E \quad 9-1$$

در معادله ۹-۱، α را پارامتر یا پایای برخورد می‌گویند.

ج- اگر ψ برابر $\frac{\pi}{2}$ باشد، نوترون پراکنده شده از روی معادله ۱-۱۰ محاسبه می‌شود.

$$\psi = \frac{\pi}{2} \Rightarrow E' = \frac{(A-1)}{(A+1)} E \quad 10-1$$

دانستن انرژی متوسط نوترون‌هایی که به طور کشسان پراکنده شده‌اند نیز حایز اهمیت است. اما این محاسبات تا اندازه‌ای مشکل‌تر از محاسبات انرژی حداقل و حداکثر می‌باشد. می‌توان نشان داد انرژی متوسط نوترون‌های پراکنده شده از هسته‌های سبک از جمله هیدروژن از رابطه زیر بدست می‌آید.

$$\bar{E}' \approx \frac{1}{2}(1+\alpha)E \quad 11-1$$

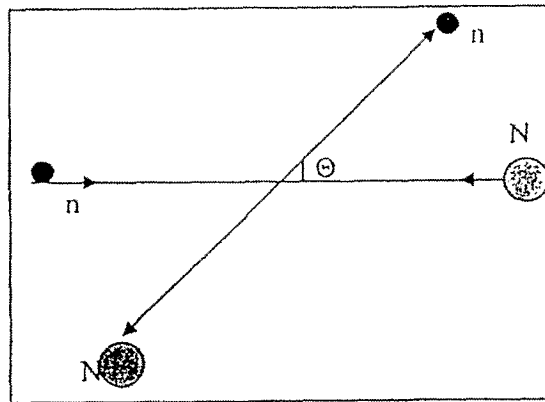
$$\Delta \bar{E}' = E - \bar{E}' = \frac{1}{2}(1+\alpha)E \quad 12-1$$

همچنانکه دیده می‌شود مقدار انرژی که نوترون در یک برخورد کشسان از دست می‌دهد به α و یا به عدد جرمی A بستگی دارد. مقادیر پارامتر α برای چند عنصر در جدول زیر آمده است. برای هیدروژن که سبکترین عنصر است، $\alpha = 0$ می‌باشد بنابراین نوترون در برخورد با هیدروژن بیشترین انرژی را تلف خواهد کرد.

شماره	عنصر	عدد جرمی	α
۱	هیدروژن	۱	۰
۲	آب	۱۸	معلوم نیست
۳	دوترون	۲	۰/۱۱۱
۴	آب سنگین	۲۰	معلوم نیست
۵	بریلیوم	۹	۰/۶۶
۶	کربن	۱۲	۰/۷۱۶
۷	اکسیژن	۱۶	۰/۷۷۹
۸	اورانیوم	۲۳۸	۰/۹۸۳

جدول ۱-۱: مقادیر پارامتر پراکندگی بعضی از هسته‌ها

اگر پراکندگی کشسان، نوترون از یک هسته هدف را مطابق شکل ۱-۳ در سیستم مختصات مرکز جرم در نظر بگیریم، مقدار انرژی نوترون بعد از برخورد را می‌توان در این سیستم حساب کرد.

شکل ۱-۳: پراکندگی کشسان در سیستم مختصات مرکز جرم

در سیستم مختصات مرکز جرم مقدار انرژی نوترون بعد از برخورد از معادله ۱-۱۳ بدست می‌آید.

$$E'^2 = E^2 \left[\frac{A^2 + 1 + 2ACos\Theta}{(A+1)^2} \right] \quad 1-13$$

یادآوری می‌شود هر چند پراکندگی نوترون در دستگاه مرکز جرم همسانگرد است و متوسط زاویه پراکندگی Θ در این دستگاه ۹۰ درجه است، اما پراکندگی نوترون در دستگاه مختصات آزمایشگاهی همسانگرد نیست و می‌توان نشان داد مقدار متوسط $Cos\psi$ زاویه پراکندگی در سیستم آزمایشگاهی) در این سیستم مختصات به صورت معادله ۱-۱۴ است. در این رابطه A عدد جرمی هسته پراکننده است.

$$\overline{Cos\psi} = \frac{2}{3A} \quad 1-14$$

این رابطه نشان می‌دهد در دستگاه آزمایشگاهی، پراکندگی رو به جلو ارجحیت دارد زیرا $Cos\psi$ همیشه مثبت است در حالی که در سیستم مرکز جرم پراکندگی در تمام جهات یکسان هستند [۴].

در پراکندگی کشسان فرض کردیم که هسته‌های محیط ساکن هستند، چرا که انرژی آنها خیلی کمتر از انرژی نوترون‌ها است. با کند شدن نوترون انرژی آن کاهش می‌یابد و به مقداری می‌رسد که قابل قیاس با انرژی جنبشی هسته می‌شود و نهایتاً به نقطه‌ای می‌رسیم که دیگر برخوردهای پراکندگی نوترون‌های حرارتی به طور متوسط اثری بر انرژی آنها را ندارد. پس نکته مهم این است که انرژی متوسط نوترون‌های حرارتی بعد از پراکندگی ثابت باقی می‌ماند (مثل مولکولهای گاز محبوس در دمای ثابت). در جدول ۱-۳ تعداد برخوردهایی که لازم است تا انرژی نوترون از ۱ MeV به ۰/۰۲۵ MeV برسد، برای چند هسته آورده شده است.